REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Pr-678/2024-30

U I ME R E PU B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu po sucu toga suda Domagoju Franji Frntiću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Mire Medunića iz Gospića, Jasikovačka 75, OIB: 92111474297, zastupanog po punomoćniku Enveru Vučetiću, odvjetniku iz Zagreba, Rudeška cesta 91, protiv tuženika INA – MALOPRODAJNI SERVISI d.o.o., Zagreb, Avenija Većeslava Holjevca 10, OIB: 88722350183, zastupanog po punomoćniku Josipu Mađariću, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Mađarić & Lui d.o.o., Zagreb, Zelinska 4, uz sudjelovanje umješača na strani tuženika Wiener osiguranje Vienna Insurance Group d.d., Zagreb, Slovenska ulica 24, OIB: 52848403362, zastupanog po punomoćniku Anti Puljizu, odvjetniku iz Zagreba, Strojarska cesta 8, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 16. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja Envera Vučetića, odvjetnika, zamjenika punomoćnika tuženika Hrvoja Lui, odvjetnika, te zamjenika punomoćnika umješača Luke Kralja, odvjetničkog vježbenika, dana 29. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I/ Nalaže se tuženiku da tužitelju na ime naknade štete isplati iznos od 2.540,00 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, tekućim od 22. studenog 2022. do isplate, sukladno čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN, 35/05 i dr.), za razdoblje do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate prema stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu je za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

II/ Nalaže se tuženiku da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.599,50 eur, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama sukladno čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN, 35/05 i dr.), po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu je za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, tekućim od 29. listopada 2026. do isplate, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je u tužbi i tijekom postupka navodio da je kao radnik tuženika, dana 4. srpnja 2022. zadobio ozljedu na radu, te u ovom postupku potražuje naknadu nastale štete, sve uz pripadajuće zakonske zatezne kamate i naknadu troškova, kako je to zatraženo konačno postavljenim tužbenim zahtjevom od 17. lipnja 2025..

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu i tijekom postupka navodio da nije sporno da je tužitelj bio njegov radnik, no osporavala se visina i osnov postavljenog tužbenog zahtjeva, kojim slijedom se predlagalo odbijanje tužbenog zahtjeva uz nadoknadu parničnih troškova, čemu se pridružio i umješač na strani tuženika (osiguravatelj), koje miješanje je dopušteno raspravnim rješenjem od 20. ožujka 2025..

3. Sud je u svrhu utvrđenja činjeničnog stanja tijekom postupka izvršio uvid u medicinsku dokumentaciju (str. 3-5, 11, 60-64, 70-77, 79-80, 125-128, 130-142 spisa), dopis tuženika od 17. kolovoza 2022. i 2. studenog 2022. (str. 6, 47 spisa), Prijavu o ozljedi na radu od 8. srpnja 2022. (str. 6-10,160-163 spisa), ugovor o radu od 1. travnja 2019. (str. 45 spisa), fotografije police sa MPM Zir-zapad (str. 46 spisa), preslike e-mail poruka (str. 48 spis) i cjelokupni zdravstveni karton tužitelja (str. 87-100 spisa), kao što je saslušan i sam tužitelj na ročištu održanom 10. listopada 2025. (str. 117-119 spisa), s tim da su svjedoci Zvonimir Crnjak i Miljenko Horvat saslušani zamolbeno (preslika zapisnika Općinskog suda u Gospiću od 25. studenog 2025. - str. 147-148 spisa, te Općinskog suda u Čakovcu od 12. siječnja 2026. – str. 154-155 spisa), a također je provedeno i medicinsko vještačenje po vještaku dr. Augustu Mijiću (nalaz i mišljenje od 9. lipnja 2025., str. 105-108 spisa, usmeno očitovanje na ročištu održanom 16. rujna 2026., str. 164-166 spisa).

4. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno primjenom čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN, 53/91 i dr.) sud je utvrdio da je konačno postavljeni tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti osnovan.

5. Kako je već ukazano, među strankama nije sporno da je tužitelj bio zaposlen kod tuženika, kao što je nastanak štetnog događaja vidljiv iz priložene Prijave o ozljedi na radu (str. 160-163 spisa), što je potvrđivao i tužitelj u svom iskazu, kada je opisivao da je do ozljeđivanja došlo kada je prao ruke na umivaoniku koji se nalazi na benzinskoj pumpi na kojoj je radio, da bi mu tijekom pranja ruku polica koja se nalazila pričvršćena iznad umivaonika pala na glavu.

6. Predmetne navode je u bitnome potvrdio u svom iskazu i svjedok Zvonimir Crnjak, radni kolega tužitelja, koji je čuo jak udarac te dotrčao i zatekao tužitelja da se drži za vrat, pri čemu je tužitelj nesporno prao ruke, što je uobičajeno nakon poslova vezanih za zaprimanje goriva budući da se ruke zaprljaju naftom, a koje poslove je tužitelj obavljao neposredno prije događaja. Svjedok je potvrdio da se iznad lavaboa tj. umivaonika nalazi ormarić koji je ozlijedio tužitelja, s tim da se ormarić nalazio iznad visine prosječnog čovjeka te je bio dimenzije otprilike 80x60 cm, kod čega je svjedok dodatno opisao da se najniža polica ormarića odvojila te je uzrokovala ozljeđivanje tužitelja.

7. Uzimajući u obzir izneseno, a u smislu odredbe čl. 25. Zakona o zaštiti na radu (NN, 71/14 i dr.), kojom je propisana objektivna odgovornost poslodavca za naknadu štete nastale na radu i u vezi rada, proizlazilo bi da tijekom ovog postupka nije utvrđeno da bi tužitelj namjerno ili krajnjom nepažnjom uzrokovao odnosno doprinosio nastanku događaja tj. nastaloj šteti, uzimajući u obzir naprijed navedeni način nastanka događaja, što ne mijenja niti iskaz svjedoka Miljenka Horvata, iz trgovačkog društva koje je proizvelo predmetni ormarić te i inače proizvodi namještaj za benzinske pumpe tj. postaje, i koji je iskazivao o karakteristikama ormarića, no također je navodio da nema saznanja o konkretnom događaju niti mogućnoj šteti s tim u vezi.

8. Tim slijedom je onda i bez izvođenja daljnjih dokaza valjalo utvrditi da je tuženik sukladno postojanju prethodno citirane objektivne odgovornosti (s obzirom da se radi o poslodavcu tužitelja) odgovoran za naknadu štete nastale u predmetnom događaju, te uzimajući u obzir nepostojanje zakonom propisanih egzoneracijskih razloga, kojim slijedom su suprotne tvrdnje tuženika ocjenjene kao u cijelosti kao neosnovane.

9. U tom smislu se u daljnjem tijeku postupka utvrđivala visina nastale štete, prvenstveno provođenjem medicinskog vještačenja po vještaku dr. Augustu Mijiću, koji je u svom pisanom nalazu i mišljenju (str. 105-108 spisa) utvrdio da je tužitelj u štetnom događaju zadobio ozljedu natučenje glave kao i trzajnu ozljedu vratne kralješnice.

10. Prema priloženoj medicinskoj dokumentaciji i nalazu pri pregledu tužitelja, po završetku liječenja kod tužitelja su zaostale trajne posljedice odnosno ozljede koje umanjuju opću, životnu i radnu sposobnost tužitelja za 3% u kojem omjeru su potrebni pojačani napori u svakodnevnom životu i radu.

11. Tužitelj je zbog zadobivenih ozljeda i tijekom liječenja trpio fizičke bolove jačeg intenziteta oko 3 dana, srednjeg oko 7 dana, manjeg još oko 30 dana. Zaostali manje boli su bile trajnog karaktera i kao takve se ubrajaju u pojačane napore.

12. Tužitelj je trpio primarni strah (koji se javlja za vrijeme neposredne životne ugroženosti) koji je bio jakog intenziteta i kratkog trajanja, a tzv. sekundarni strah (tj. strah koji se javlja radi tjelesnih ozljeda i brige za ishoda liječenja) je u jakom intenzitetu trajao 3 dana, u srednjem 5 dana, a u manjem 10 dana.

13. Kod tužitelja nema naruženja uslijed čega bi tužitelj trpio duševne boli, dok mu je tuđa pomoć druge osobe bila potrebna za vrijeme provedenog liječenja (mirovanje) kod kuće 30 dana po 2 sata dnevno. Tužitelj je morao mirovati i nije mogao raditi za njega uobičajene poslove. Pomoć je bila potrebna za održavanje osobne

higijene, pribavljanja hrane i drugih svakodnevnih potreba. Liječenje tužitelja je završeno 21. studenog 2022..

14. Vještak se i usmeno očitovao s obzirom na iznesene prigovore, te je istaknuo da je izvršio uvid u dio zdravstvenog kartona u koji nije imao na uvid prilikom izrade vještva. Taj rukom pisani zdravstveni karton pokriva razdoblje koje je do tada nedostajalo i u njemu niti na jednom mjestu se ne spominje da je tužitelj imao bilo kakav bolni vratni sindrom. Stoga u cijelosti ostaje kod nalaza i mišljenja datog u vještvu. Tužitelj je stradao 4. srpnja 2022. na radnom mjestu prilikom čega je zadobio natučenje glave i trzajnu ozljedu vratne kralješnice. Liječenje je započeo u općoj bolnici Gospić a nadalje tijekom liječenja ide na kontrole kirurga, neurologa, psihijatra te fizijatra a provodi fizikalnu terapiju. Liječenje je trajalo u kontinuitetu tako da je bolovanje prekinuto gotovo 5 mjeseci iza štetnog događaja. Bolovanje je trajalo do 21. studenog 2022. i nakon svršetka liječenja i bolovanja tužitelj ide na kontrole fizijatra i psihijatra i fizijatar nadalje sljedećih godinu i pol opet cijelo vrijeme spominje bolni vratni sindrom a koji se može povezati isključivo sa predmetnim događajem. Stoga ostaje kod svog nalaza i mišljenja da nakon njegovog kliničkog pregleda te nakon zadnjeg nalaza fizijatra od 21. ožujka 2024. trajne posljedice iznose 3%, ostale kvalifikatorne okolnosti strah, bol i tuđa pomoć cjenjene su kumulativno s obzirom na tip ozljede i kada je nastupila stabilizacija stanja te je i u tom dijelu ostao u cijelosti kod nalaza i mišljenja datog u vještvu. Nalazi neurologa koji su uloženi u spis svi govore o bolnom vratnom sindromu i klinički ga opisuju, a ovo se uklapa u predmetnu ozljedu.

15. Sud je u cijelosti prihvatio predmetni nalaz i mišljenje vještaka, kao i usmeno očitovanje, budući da je predmetno vještačenje provedeno od strane osobe koja raspolaže potrebnim znanjima za provođenje istog, dok je nalaz i mišljenje podudaran i s priloženom medicinskom dokumentacijom, kojim slijedom nije bilo moguće prihvatiti iznesene prigovore tuženika, budući da je vještak utvrdio postojanje uzročno-posljedične veze između štetnog događaja te nastalih zdravstvenih posljedica kod tužitelja, koje je i objektivizirao tj. temeljem kliničkog pregleda kojeg je sam proveo, kao i temeljem priložene medicinske dokumentacije utvrđeno je od strane vještaka postojanje boli, straha te smanjenja životne aktivnosti u naprijed navedenim omjerima, kao i potreba za tuđom pomoći, pri čemu je vještak također utvrdio da niti iz priloženog zdravstvenog kartona tužitelja ne proizlazi da bi ovaj od ranije imao stanja koja bi utjecala na ocjene vještaka iz ovog postupka, s tim da je ukazano i da se dostavljeni nalazi neurologa koji govore o bolnom vratnom sindromu uklapaju u očekivane posljedice zadobivene ozljede.

16. Tim slijedom, u smislu odredbe čl. 1100. Zakona o obveznim odnosima (NN, 35/05 i dr.), u vezi čl. 111. st. 1. Zakona o radu (NN, 93/14 i dr.), tužitelju bi pripadala odgovarajuća naknada zbog utvrđene povrede prava osobnosti, i to uzimajući u obzir smanjenje životne aktivnosti, te pretrpljene fizičke bolove i strah, o čemu je sud vodio računa, te bi tužitelju s tog osnova ukupno pripadalo 2.300,00 eur (u smislu postojećih Orijentacijskih kriterija za utvrđivanje visine nematerijalne štete, i to za smanjenje životne aktivnosti 700,00 eur, za bol 1.000,00 eur te strah 600,00 eur).

17. Također tužitelju pripada i naknada za materijalnu nenovčanu štetu, uslijed primljene tuđe pomoći u naprijed naznačenom trajanju (ukupno 60 sati), za što mu pripada 240,00 eur, s tim da cijena jednog sata pružanja takve pomoći utvrđena

uzimajući u obzir cijenu takve usluge (4,00 eur), sve i u smislu čl. 223. Zakona o parničnom postupku.

18. Uzimajući u obzir navedeno, proizlazilo bi da bi tužitelju ukupno pripadao iznos od 2.540,00 eur, s naslova naknade neimovinske štete te naknade za pruženu tuđu pomoć, kako je i bilo zatraženo konačno postavljenim tužbenim zahtjevom od 17. lipnja 2025..

19. U tom smislu odlučeno je kao pod točkom I. izreke ove presude.

20. Visina zakonske zatezne kamate određena je sukladno odredbi čl. 29. Zakona o obveznim odnosima, sve i u smislu odredbe čl. 1103. Zakona o obveznim odnosima.

21. Odluka o parničnim troškovima temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku, a u vezi odredbe čl. 155. istog Zakona.

22. Punomoćniku tužitelja u skladu s važećom Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika te temeljem priloženog troškovnika stoga pripada nagrada za sastav tužbe od 100 bodova, te nagrada za zastupanje na ročištima održanim 11. rujna 2024., 20. ožujka 2025., 10. listopada 2025. i 16. rujna 2026., za svako ročište po 100 bodova, što je ukupno 500 bodova, odnosno 1.000,00 eur, tj. uz uvećanje za PDV od 25% (250,00 eur) iznos od 1.250,00 eur, kao i uz nadoknadu iznosa uplaćenog za podmirenje troškova medicinskog vještačenja od 300,00 eur te s naslova podmirene sudske pristojbe u iznosu od 49,50 eur, ukupno 1.599,50 eur, koliko je onda s naslova nadoknade parničnih troškova tuženik dužan isplatiti tužitelju, budući da je tužitelj u cijelosti uspio u ovoj parnici, dok tim slijedom tuženik te umješač nemaju pravo na nadoknadu parničnih troškova.

23. Tijek zakonske zatezne kamate na dosuđene parnične troškove temelji se na odredbi čl. 30. st. 2. Ovršnog zakona (NN, 112/12 i dr.).

24. Slijedom navedenog odlučeno je kao pod točkom II. izreke ove presude.

Zagreb, 29. listopada 2026.

Sudac:
Domagoj Franjo Frntić

DOMAGOJ FRANJO FRNTIĆ

Elektronički potpisano: 29.10.2026T14:36:04 (UTC:2026-10-29T13:36:04Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 3fb17f0e-813b-435a-8405-2ed2a53536ba

Općinski radni sud u Zagrebu

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u pisanom obliku putem ovog suda u pet (5) istovjetnih primjeraka u roku od petnaest (15) dana, a o žalbi odlučuje nadležan Županijski sud.

DNA:
- punomoćniku tužitelja
- punomoćniku tuženika
- punomoćniku umješača

Broj zapisa: **9-3088f-65670**

Kontrolni broj: **0ba7e-49379-7d3f4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.